

ΕΙΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΝ

(ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΤΡΑΤΙΚΟΝ)

Σάββατον. Αναγινώσκω εἰς τὴν *Παλιγγενεσίαν*: « Ἡ διεύθυνσις τῶν σιδηροδρόμων Ἀττικῆς εἰδοποιεῖ ὅτι αὖριον Κυριακὴν χάριν τῶν βουλομένων ν' ἀπέλθωσιν εἰς Κηφισσίαν θέλουσιν ἀναχωρεῖ διπλαῖ ἀμαξοστοιχίαι, ἀπὸ τῆς 8 1/2 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 11 1/2 καὶ ἀπὸ τῆς 2 1/2 μ. μ. μέχρι τῆς 7 1/2 ».

Κυριακὴ πρωΐ. Ἐν τῷ δωματίῳ μου. Ἐγὼ ἐπὶ τῆς κλίνης, ἡ *Ἐφημερίς*, ἡ *Νέα Ἐφημερίς*, ἡ *Ὁρα*, ἡ *Πρωτὰ* καὶ αἱ ἄλλαι ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες, αἱ ἀποτελοῦσαι καθ' ἐκάστην τὸ μισθιδά-

 τειον πνευματικὸν πρᾶγμα μου, ἐπὶ τοῦ περικειμένου τραπέζιου. Τί περιεργον! Καὶ αὐταὶ αἱ δύο τελευταῖαι συμφωνοῦσιν—ὦ τοῦ θαύματος! πῶς γίνε-
 ται; ἂ, εἶνε μετὰ τὴν συμφιλίωσιν τῶν κομμάτων. . . — ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῆς χθεσινῆς εἰδοποιήσεως τῆς *Παλιγγενεσίας*. Γρήγορα. Ἀς ἐνδύθῃ. Δὲν ἔχω καιρόν. Ἡ ὥρα εἶνε 8 καὶ 1/4. Μόλις θὰ προσθῶ τὸ τραῖνον.

Ἐχω ἀκούσει ὅτι εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας ὑπῆρχε ποτὲ λεωφορεῖον σκοπὸν ἔχον τὴν ὁπωσδήποτε μεταβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν μέχρι τοῦ σταθμοῦ, ἕως οὗ φιλανθρωπική τις ἔταιρία ἀποφασίσῃ νὰ συστήσῃ ἄλλον σιδηρόδρομον ὅπως μεταφέρῃ τοὺς κατοίκους τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὸν σταθμὸν τοῦτον. Καὶ ἀρχίζω νὰ διασκελίζω τὴν πλα-

 τεῖαν πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ λεωφορείου. Ἀντὶ τούτου ὅμως ἀνακαλύπτω εἰς μίαν τῶν γωνιῶν τῆς πλατείας κεκολλημέ-
 νην τὴν ἐξῆς πάλιν εἰδοποίησιν, ἣν καὶ διασώζω ἐνταῦθα ὡς

δειγμὰ ἱστορικοῦ κειμένου: « *Τὸ ἐλεοφορεῖον τῶν σιδηροδρόμων τῆς Κηφισσίας ἀναγορὴ εἴκοσι λεπτὰ πρὸ τῆς ἀναχώρισις τῆς ἀμαξοστοιχίας. Οἱ κ. ταξειδιῶται παρακαλοῦνται νὰ σπένδουν* ». Εἰς τὸν Βάχχον ἀναμφιβόλως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς εἰδοποιήσεώς του θὰ ἤρ-

 χισεν αὐτὸς ὁ συντάξας. Λεωφορεῖον ὅμως δὲν φαίνεται που-
 θενά.

— Ἀμαξᾶ, πῆγαινέ με εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Κηφισσίας.

— Εἰς τὸν καινούριον ἢ εἰς τὸν παλόν;

— Τί θὰ ποῦν αὐτά! Θέλω νὰ πάω 'ς τὴν Κηφισσίαν.

Ὁ αὐτομέδων μαστίζει τοὺς ροσσινάντας του. Ἡ ἀμαξά κυλίστα ἐν μεγάλῳ καλπασμῷ καὶ κρότῳ ἐπὶ τῶν χαλίκων τῆς ὁδοῦ. Αἱ οἰκίαι διαδέχον-

 ται ἀλλήλας, ἡ κόνις ἐγείρεται εἰς νέφη, ἡ πόλις ἐξαφανί-
 ζεται ὀπίσω μας ἐντὸς τῶν συννέφων αὐτῆς. Παρῆλθεν ἤδη ἐν τέταρτον ἀρματοδρομίας, παρέρχονται εἴκοσι λεπτὰ καὶ δὲν σταματῶμεν.

— Ἀμαξᾶ, δὲν θέλω νὰ με πᾶς 'ς τὴν Κηφισσίαν 'ς τὸ σταθμὸ σου εἶπα.

— 'Σ τὸ σταθμὸ σᾶς πάω, κύριε.

Ἐξ ἀποφάσεως εἶμι ἀμαθέστατος ὡς πρὸς τὴν γεωγρα-
 φίαν τοῦ τόπου μου. Ἰδοὺ ὅτι ἐφθάσαμεν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ πρὸ ἐμοῦ κτίριον φέρει ἐπιγραφὴν *Σταθμὸς Πελοποννήσου*. Ἀλλὰ μοῦ λέγουσιν ὅτι ἀπὸ τίνος συνηνώθησαν οἱ δύο σταθ-

 μοί. Μὲ τὴν πεποιθήσιν αὐτὴν διευθύνομαι πρὸς μίαν ἀνοι-
 κτὴν φαινομένην θυρίδα καὶ ζητῶ ἐν εἰσιτήριον α'. θέσεως,

καταθέτων τὰς 4 δραχμὰς μου. Ὁ ὑπάλ-
 ληλος μοῦ πετᾷ μεγαλοπρεπῶς ἐν εἰσιτή-
 ριον, ἀλλ' ἀπλόνων τὴν χεῖρα ὅπως λάβῃ
 τὰ χρήματα, σταματᾷ αἰφνιδίως:

— Τί εἶν' αὐτά; Ἐνδεκάμισυ δραχ-

 μὰς κάνουνει. . . .

— Ἐνδεκάμισυ δραχμὰς ἀπὸ 'δῶ ὡς τὴν Κηφισσίαν; !!

— Διὰ τὴν Κηφισσίαν; Νάτα! Ἀνοίγουν τὰ μάτια τοὺς καὶ κυττάζουν τὴν ἐπιγραφὴν πρὶν ζητήσουν εἰσιτήριο. . . .

Ὁ ἐντιμὸς ὑπάλληλος ἔχει προφα-

 νῶς δίκαιον διότι ἡ ἐπιγραφὴ εἶνε τῆς θυρίδος Κορίνθου. Ἀλλὰ προσπαθῶ νὰ διακρίνω γύρω ἄλλην ἐπιγραφὴν καὶ δὲν φαίνεται. Ἀνθρώπος ἐπίστε. Ἐπὶ τῶν τροχιῶν οὔτε ἴχνος ἀμαξοστοιχίας.

Ἐν ἐλλείψει παντὸς ἄλλου ἐμφύχου ὄντος ἀποφασίζω νὰ κα-
 θίσω εἰς τὸ παρακείμενον καφενεῖον καὶ νὰ προσκαλέσω τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ ὥρα εἶνε ! παρὰ 1/4. Ἐχω ἤδη ἡμίσειαν ὥραν ἐν τῷ σταθμῷ. Καὶ ἐγὼ ἐροῦμαι μὴ δὲν προσθῶ τὸ τραῖνον!

— Πές μου σὲ παρακαλῶ 'ς τὸ θεό σου, πότε φεύγει ἡ ἀμαξοστοιχία;

— 'Σ τῆς 9 1/2.

— Τί λές, ἀδελφέ; Μὰ σήμερα εἶνε ἑορτή, φεύγουν δι-
 πλαῖς ἀμαξοστοιχίαι καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 8 1/2. Τὸ εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας.

— Κάθεσαι καὶ κυττάζεις τί γράφουν ἡ ἐφημερίδες! . . .

Ἡ σκέψις αὕτη τοῦ τιμίου βιομηχάνου δὲν με κολακεύει πάρα πολὺ. Ἀλλὰ δὲν αἰσθάνομαι τὴν δύναμιν νὰ διαμφι-

 σθητήσω οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον τὴν ὀρθότητα αὐτῆς. Ἀναμφι-
 βόλως δὲν ἔπρεπε νὰ πιστεύσω εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἀς ἐπανέλθω εἰς τὸν σταθμὸν, ἐν ᾧ μετὰ μακροῦς ἀγῶνας κατορ-
 θόνω νὰ συναντήσω ἐκ νέου ἄλλο τι εἶδος ἀνθρώπου, προσ-
 σμοιάζον πῶς με τὸν ὑπάλληλον τῆς Κορίνθου.

— Κύριε, παρακαλῶ, πότε φεύγει τὸ τραῖνον;

— 'Σ τὴν ὥρα τοῦ τῆ συνειθισμένη.

— Εὐχαριστῶ πολὺ. Ἀλλὰ με συγ-

 χωρεῖτε, δὲν ἔχετε σήμερον μίαν εἰδο-
 ποίησιν ὅτι φεύγουν ἐκτάκτως διπλαῖ ἀ-
 μαξοστοιχίαι.

— Εἶνε διὰ τὸ ἀπόγευμα.

— Μὰ ἡ ἔταιρία σας εἰδοποιεῖ ὅτι ἀρχίζουν ἀπὸ τὰς 8 1/2.

— Ἐννοεῖ διὰ τὸ ἀπόγευμα.

Αὐτὸ θὰ εἶνε! Ἀπελπισία! Δὲν πηγαίνω τοῦλάχιστον εἰς τὸν παλαιὸν νὰ ἴδω τί τρέχει καὶ ἐκεῖ; Ἀπὸ ἐδῶ ποῦ εὐρί-

 σκομαι πάντοτε εὐτυχέστερος θὰ εἶμαι.

Διὰ μέσου ἀκανθῶν καὶ τριβόλων ἀκολουθῶν τὴν ὑπὸ τῶν

 τροχιῶν χαρασσομένην ὁδὸν διευθύνομαι πρὸς ἀνα-
 τολάς. Ὀδυσσεὺς ἀποπλανηθεὶς ἐν μέσῳ ἀξένων
 καὶ ἀγνώστων μερῶν ἐτάζω ἐν ἀγωνίᾳ τὸν ὀρί-
 ζοντα ὅπως καὶ καπνὸν ἀμαξοστοιχίας ἀποθρῶ-
 σκοντα νοήσω. Ἀλλ' οὔτε καπνὸν . . . σιγᾶρου
 βλέπω ὑποδεικνύοντά μοι ὅτι δὲν εὐρίσκομαι ἐν
 χώρᾳ βαρβάρῳ. . . . Φαίνεται ὅμως ὅτι τέλος πάν-

των εὐρον κατὰ τι καλλίτερον· πλησίον παραπήγματός τινος,
 ἐντὸς τοῦ ὁποίου αἰφνης χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσω εὐρίσκομαι,
 ἐστημένου ἐν πλήρει ἐρημίᾳ, ἱσταται συρίζουσα καὶ καθ' ὅλα
 ἑτοιμὸς ἀμαξοστοιχία. Καὶ μὲ τὴν παρορμιώδη τοῦ Ξενο-
 φῶντος κραυγὴν « θάλασσα! θάλασσα! » εἰς τὰ χεῖλη, ἀφοῦ
 ὡς αὐτὸς τόσους σταθμοὺς καὶ τόσας παρασάγγας διῆλθον,

ὁρμῶ ὅπως ἐπιβῶ αὐτῆς. . . . — Εἶνε διὰ τὸ Λαύριον, μοῖ

λέγει κλητῆρες. — "ὦ ἀτυχία! Ἄς περιμένωμεν... Ἄλλ' ἀμέσως νέος συριγμός με ἀνασηκώνει τοῦ θρανίου. Δευτέρα ἀμαξοστοιχία καταρθάνει ἐν μεγάλῳ τάχει. "Α! αὐτὴ θὰ εἶνε. Ἄλλ' αὐτὴ ἀμέσως ἐγκαταλείπει τὸν σταθμὸν σπεύδουσα πρὸς τὰ κάτω. Δὲν θὰ εἶνε αὐτὴ ἄς καθήσωμεν. . . . Ἄλλος συριγμός· καὶ ἄλλη ἀμαξοστοιχία. Καὶ ἔπειτα ἄλλος καὶ ἄλλος καὶ πέμπτος συριγμός. Ἡ πρὸς τὰ κάτω διευθυνθεῖσα ἐπανέρχεται πρὸς τὰ ἄνω. "Α! Θεέ μου! Θὰ συγκρουσθῶν! Ἄλλὰ δὲν συγκρούονται· σταματοῦν ὅλοι ὁμοῦ πλησίον μου. — Θὰ εἶνε αὐτὴ διὰ τὴν Κηφισιάν; ἐρωτῶ τὸν κλητῆρα. — "Ὀχι, διὰ τὸ Λαύριον. — Θὰ εἶνε τότε αὐτὴ; — Καὶ αὐτὴ τοῦ Λαυρίου. — Μὰ καλὰ ἡ πρώτη; — Καὶ αὐτὴ εἶνε τοῦ Λαυρίου, ἀλλὰ μένει εἰς τὸν σταθμὸν!

Τί θαυμάσιον πρᾶγμα αὐτὴ ἡ συγκοινωνία!!

+++

Ἄς ἀπευθυνθῶμεν πάλιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους.

— Κύριε, σὰς παρακαλῶ, πότε φεύγει τὸ τραῖνον τῆς Κηφισιάς;

— Στῆς 9 1/2.

Ἄλλος ὑπάλληλος ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς σκηνῆς:

— Στῆς 10 1/2.

Ὁ πρῶτος: — Τί λές, ἀδελφέ; Στῆς 9 1/2.

Ὁ δεύτερος: — Στῆς 10 1/2 σοῦ λέω· τώρα ἦταν ἐδῶ ὁ διευθυντὴς καὶ μοῦ τὸ εἶπε!

— Δὲν ξέρεις τί λές!

— Τὴν κακὴ σου μέρα!

Οἱ δύο ὑπάλληλοι ἔρχονται εἰς χεῖρας καὶ οἱ γρόνθοι ἀρχίζουν νὰ καταπίπτουν βροχηδόν. Ἐξέρχομαι περίφοβος καὶ ἀποτείνωμαι πρὸς ἐκεῖ που παριστάμενον κουλουρτζήν, παρ' οὗ κατωρθόνω ἐπὶ τέλος νὰ μάθω

ὅτι τῶν 9 1/2 τὸ τραῖνον ἀνεχώρησε καὶ περιμένεται τῶν 10 1/2, ὅπερ θὰ ἔλθῃ ἐντός ὀλίγου.

+++

ὑπὸ τῶν πληροφοριῶν τούτων τοῦ εὐεργετικοῦ κουλουρτζῆ βοηθούμενος ἐπιδοῦναι τέλος, ἐνῶ οἱ δύο ὑπάλληλοι δέρονται ἀκόμη, καὶ τὸ τραῖνον ἀναρριχᾶται ταχὺ ἐπὶ τῆς ἀνωφερείας.

Πόσον ὥραία ἐκτείνεται ἡ ἄπτική λεκάνη, ἄλλου γλοῦζουσα, ἄλλου ξηρὰ, ἐκεῖ σκεπόμενη ὑπὸ θαυλλίων, ἐδῶ κλεισμένη ὑπὸ βουνῶν, καὶ κάτω διανοιγομένη αἴφνης ὅπως ἀφήσῃ νάναλὰμψη τὴν μαρμαρυγὴν τοῦ θαλασσοῦ κατόπτρου! Ἡ λεπτόγεως αὐτὴ Ἀττική, ἡ ἄγονος καὶ αὐχμηρὰ, ἀξίζει ἐνιαχοῦ δέκα Ἑλβετίας. Ἡ ρητινοπαρινὴ ἡμέρα, γλαυκὴ ἐξ ὑπαμοιβῆς καὶ ὀμιχλώδης, μὲ ὑπόψυχρον ἄνεμον καὶ θερμὸν ἔτι ἥλιον, μεταδίδει ἄπλετον ζωὴν εἰς τὸ τοπίον. Ὁ ἀπὸ τῆς Πάρνηθος καταφερόμενος ἀήρ δροσίζει τοὺς πνεύμονας καὶ ἀντικουφίζει τὴν κεφαλὴν. Ὅσῳ ἀνέρχεται τὸ τραῖνον καὶ ἀπομακρύνονται αἱ Ἀθῆναι καὶ ἀφανίζονται ἐκεῖ εἰς τὸ βάθος, τόσῳ ἡ σκέψις φαιδρύνεται καὶ τὸ πνεῦμα γαληνιᾶ καὶ ἡσυχάζει ἡ καρδιά. Αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν κατὰ ἐνιαυτοὺς νεώτερον, ἐλα-

φρότερον, ἡρεμώτερον, ἐφ' ὅσον ἐννοῶ ὅτι ἀποχωρίζομαι, ἔστω καὶ ὑπὸ χιλιόμετρων τινῶν μόνον, τοῦ ὑπουργείου, τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Γλάδστωνας, τῆς συμφιλιώσεως τῶν κομμάτων, τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν (Κηρύττει τὸν πόλεμον!) Εἶνε εὐτυχία αὕτη ὅχι ἀξία περιφρονήσεως. Ἀλλὰ δὲν με ἀφίνει νὰ πολυύσω ταύτης τελείως ὁ συνοδῶν με ἀφόρητος μονομανὴς, περὶ τῆς διανοητικῆς στρεβλώσεως τοῦ ὁποῖου ἀπὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι πρὸς τὸν ἀρμοδίον μέτρον, ὅστις καθ' ὅλον τὸ ταξίδιον, ἐνῶ ὁ στενότατος σιδηρόδρομος μόλις ἐφάπτεται τῶν τροχιῶν καὶ συγκαλονεῖται ὅλος κατὰ τοὺς ἐλιγμούς, ἐκεῖνος διηγεῖται ὀρεκτικωτάτας ἱστορίας περὶ συγκρούσεων καὶ ἐκτραχιάσεων, συνοδῶν αὐτὰς μὲ φρικαλέα λογοπαίγνια.

— Ἐπρεπε νὰ εἴσθε, ἀνακράζει αἴφνης, εἰς τὸ Κιάντο ὅταν ἐξετραχιάσθῃ ὁ σιδηρόδρομος τῆς Κορίνθου, ὅπου ἔτυχα καὶ ἐγὼ καὶ εἶχαν μαζευθῇ οἱ χωρικοὶ καὶ ἐφώναζαν: Κράτω λοιπὸν ὁ σιδηρόδρομος!

+++

Φθάνομεν εἰς τὸ Μαρούσι. Σταθμός πέντε λεπτῶν. Χαριέστατον χωρίον. Οἱ χωρικοὶ περιστοιχίζουν τὸ τραῖνον ὡς διὰ νὰ προσφέρουν τὸ σέβας τῶν εἰς τὸν θεὸν τῆς συγκοινωνίας, ἧς τὰ εὐεργετήματα ἀπὸ τοῦδε ἤρχισαν γινόμενα αἰσθητὰ. Ἄλλ' ἐνῶ ἐτοιμάζομαι νὰ βυθισθῶ εἰς φιλοσοφικὰς σκέψεις περὶ τοῦ τί θὰ καθίστατο καὶ πῶς θὰ εὐημέρει αὐτὸς ὁ τόπος ἂν ἔλειπεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ μικρόδιον τῆς πολιτικῆς, ὁ ἀνυπόφορος φρενοβλαθῆς μου ψιθυρίζει ὡς νὰ αἰσχύνεται καὶ ὁ ἴδιος δι' ὅ, τι λέγει: — Μὰ ροῦσσοι κατοικοῦσαν ἐδῶ;

+++

Ἐπὶ τέλος! Κηφισία. . . καὶ ἀρχίζομε! Καὶ κυλιόμεθα εὐθύς, ὡς ὄνοι τῆς ἀνοιξέως, ἐν πλήρει εἰδυλλίῳ. ὦ Θεόκριτε! ὦ Μόσχε! ὦ Βιργίλιε! ὦ Μιλβοᾶ! ὦ Δροσίνη! (poste restante, εἰς Δρέσδην). ὦ γλοσρότης τῶν ἀγρῶν, ὦ δρόσος

τῆς ἐσπέρας, ὦ φυλλώματα τῶν δένδρων, ὦ ἱερὰ σιωπὴ, ὦ ἄρητος γαλήνη, ὦ αἰγίρει αἰτίνες ἐγηράσατε ἐγείρουσαι τὴν κορυφὴν σας ἀκατάβλητον ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐπὶ τόσους αἰῶνας, ὦ πλάτανε, ὦ ἀναμνήσεις ὅλων τῶν ἀρχαίων βουκολικῶν στίχων, οὐς οὐδέποτε κατώρθωσα

νὰ μάθω! Ἐθανατώσατε τὸ Φᾶληρον, οὐ στένει ἐγκαταλειμμένη ἡ ἀκτὴ. Ἀπεκατεστήσατε τὴν Κηφισιάν τὴν πρώτην καὶ τὴν μόνην ἐξοχὴν τῶν Ἀθηνῶν. Προσελκύσατε τὸ ἥμισυ πρηντικὸν γένος τῶν πλουσίων. ὑπὸ τὴν σκέπην σας πλανῶνται νεώτεροι Ἀμαδρυάδες ἐνδεδυμένοι κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ Σατύρων tris-pschutt. Μεγαλοπρεπῆ μέγαρον ἐγείρονται καὶ ὁ πρὸς καλλωπισμὸν αὐτῆς προὑπολογισμὸς τῶν παροικούντων ὁμογενῶν διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος λέγεται ποσῶς μὴ συμβιβάζομενος πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρεσβευομένας οἰκονομικὰς ἀρχάς. Ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν φύσιν καὶ παρὰ τὴν τέχνην, ἱερὰ πληθὺς ἐπιπλανᾶται καὶ ἐπὶ τῆς δροσερᾶς Πύρνας καὶ ἐπὶ τοῦ Κεφαλαρίου καὶ ἐπὶ τοῦ Πλατάνου. Οἱ πνεύμονές σου ἀναζωογονοῦνται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἀφθόνου ὀξυγόπου, ἀλλ' ἀσφυκτιᾷ ὑπὸ τὸ ἐν ἑσῇ μοίρᾳ ἐπιτεχυμένον ἐν αὐτῇ πρῶσιον ὄξυ τῆς ἀνίας. Καὶ σκέπτομαι μήπως ἡ γνωστὴ γαλικὴ παροιμία: Oū il y a de la gêne, il n'y a pas de plaisir, δὲν ἦτο ὀρθότερα ἂν ἔλεγεν: Oū il y a de l'oxygène, il n'y a pas de plaisir.

+++

Μία τῶν ἐπιχειρήσεων, δι' ὧν οἱ ὁμογενεῖς προσπαθοῦν νὰ καταστήσουν τὴν Κηφισίαν εὐρωπαϊκὴν ἐξοχὴν εἶνε καὶ ἡ ἰδρυσις τοῦ καταστήματος τῆς ὑδροθεραπευτικῆς. Ἀλλ' ἐπισκεπτόμενος αὐτὸ συλλογίζομαι, ἐκτὸς αὐτῆς, ποίαν μεγάλην πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν σημασίαν θὰ ἔδυνατο νὰ ἔχῃ τὸ ἱδρυμα τοῦτο. Πόσοι αὐτοσχέδιοι ἀναμορφωταὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τακτικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ! Πόσοι ἀγορηταὶ τῶν πλατειῶν, πόσοι ἐξημέμενοι πατριῶται, πόσοι ὀρμητικοὶ ῥήτορες, πόσοι προοδευτικοὶ μεταρρυθμισταὶ δὲν θάπεδιδόντο χρήσιμοι καὶ ἄρτιοι εἰς τὴν πατρίδα μετὰ βραχείαν διαμονὴν ἐν αὐτῇ! Πόσοι ἐφευρεταί, πόσοι σοφοί, πόσοι ἐπιστήμονες

μας δὲν θάφινον καὶ τὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ βιβλία τῶν ἀποκαθιστάμενοι τίμιοι καὶ ἡσυχοὶ βιομήχανοι καὶ πολῖται ἂν ἡ παραλελυμένη σπονδυλικὴ τῶν ὑφίστατο τινὰς ραγδαίας καταιωνήσεις! Ἔως οὗτοῦ τὰ σωτήρια ταῦτα μέτρα ἀποφασισθῇ νὰ τεθῶσιν εἰς χρῆσιν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἀρχοῦμαι ὑποβάλλων ἐγὼ εἰς αὐτὰ τὴν μονομανῆ συνοδὸν μου.

Ἀλλ' ἡ great attraction τῆς Κηφισιάς εἶνε τὸ tir-aux-pigeons. Καὶ τότε μὲν ὡς διωργανώθη εἶνε καλλίστη καὶ διασκεδαστικωτάτη ἀσκήσις. εὐχάριστον δὲ ἅμα θέαμα. Ἀλλ' ἦτο ἀστείότατον ἐν ἀρχῇ, ὅτε δὲν ἦσαν ἐξησκημένοι οὔτε κυνηγοὶ οὔτε κυνηγούμενα, αἱ δὲ μικραὶ περιστεραί, μὴ εἰθισμέναι, δὲν ἀπεπέτων ἀπολυόμεναι, ἀλλ' ἐπέστρεφον πρὸς τοὺς σημαδεύοντας αὐτὰς κυνηγούς, ὅπερ ἠνάγκαζε μίαν παρευρισκομένην χαρίεσσαν δέσποιναν, ἥτις ἔχει ὅχι μόνον τὸ ἥμισυ ὄνομα ἀλλὰ καὶ τὸ ἥμισυ πνεῦμα τοῦ Λουκιανοῦ, νὰ εἴπῃ προσφυῶς γαλλιστί:

— Les pigeons ont l'air du connaître les chasseurs.
Σὰς ἀρέσει, δεσποινίς Μιλησία;

Κρέικ

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φάρου τοῦ Ὀλύμπου Τρικαλλῶν:

« Ἔνεκα τῆς πολυομβρίας ἐγένετο πλημμύρα τοῦ Πηνειοῦ ποταμοῦ, ἐπνίξε πολλοὺς ἀγροὺς πολλῶν χωρίων καὶ πολλὰ χωρία ἀπὸ Καλαμπάκων καὶ τὸν κατήφορον ἔπαθον συμφορὰς μεγάλας. »

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

« . . . διότι μόλις ἤδη ἤρξαντο αἱ βροχαὶ διὰ νὰ δυνήθωσιν οἱ καλλιεργηταὶ τῶν καπνῶν νὰ τοὺς προετοιμάσωσι δηλαδὴ νὰ τοὺς κάμωσι καλούπια ἢτοι ταμπάκιας, καὶ ἀκαλούθως νὰ τοὺς ντεγμάσωσι διὰ νὰ τοὺς δηλώσωσι. Ποίαν

λοιπὸν νόμιμον δῆλωσιν θὰ κάμωσι οἱ γεωργοί, ἀφοῦ τοὺς καπνοὺς ἔχουσι τόπια καὶ ἀκαλούπια καὶ ἀτέγκιαστα; »

Ἐκ τῆς Τριγωνίας Ἀγρινίου:

« Κύριε Πρωθυπουργέ! κύριε Τρικοῦπη! κύριοι Βουλευταί! ἐρωτήσατε ἐκείνον τὸν τοῦ « Νέου Κηρύγματος » σατανᾶν, Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ἐρωτήσατέ τὸν νὰ σᾶς εἴπῃ αὐτοῦ θὰ καταλήξῃ ἡ παρούσα κατάστασις » διότι σεῖς ἐδημιουργήσατε ταύτην καὶ δὲν γνωρίζετε καὶ γνωρίζει αὐτός ὡς ἔχων τὸν θεὸν μέσα του. »

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

« Τὸ ἐνταῦθα ἐμπόριον ὡς μᾶς ἐπληροφόρησαν οἱ εἰδήμονες τοῦ ἐμπορίου φίλοι μας εὐρίσκεται εἰς νέκρωσιν, καί. »

Ἐκ τοῦ ἀπαραιμιλλοῦ Φαροῦ Σύρου:

« Καὶ τότε, ἡ ἐκ Θεοῦ δοθεῖσα ὁρμὴ τοῦ πολέμου εἰς τὸν ἐλληνικὸν λαόν, τρέξαντες ὅλοι ἄνθρωποι οἱ προσκληθέντες εἰς τὰ ὅπλα ὡς εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος, μὲ τὴν καρδίαν πλήρη θελήσεως διὰ πόλεμον, ἐνδυναμουμένη αὐτὴ διὰ τῆς παρ' ὡμῶν ἐξηγήσεως τῶν Θεῶν ρημάτων τοῦ Ραββί, γεννᾶται ἡ Πίστης, καὶ τοιαύτη Πίστης ἥτις ὑπερανθρώπως ἀνδρίζει τὸν στρατιώτην, καθιστῶσα ἀκατανίκητον. »

Ρευεννοχίμνη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Κορυφαίῳ. Ἐλήφθη· ἀλλ' εἶνε δύσληπτον.—Β. ΑΝ... ἱατρῷ, Κρισηνῶν. Ἐλήφθησαν τὸ φύλλον παραδίδεται τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκδόσεως εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἢ ἀποδείξει στέλλεται.—Ἀδελφοῖς Μποριάκοις καφεπώλαις Καλάμας. Ἐλήφθησαν ἀποδείξει στέλλεται.—Κετρούτῃ. Ἀκαίρον.—Ν. Ι. Ζυγ... Νεάπολιν. Ἐλήφθησαν. Τὸ ζητηθὲν φύλλον σᾶς στέλλεται.—Μιλησία. Βεβαίᾳ ἀλλ' ἐγκαιρότερον σᾶς παρακαλοῦμεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ δύνανται νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς ἡμετέρους κατὰ τόπους ἀνταποκριτὰς παρ' ὧν θέλουσι λάβει τὴν ἀπόδειξιν. Ἀνταποκριταὶ ἡμῶν εἰσὶν οἱ ἐξῆς: ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μὲν οἱ κκ. Π. ΛΥΚΟΥΡΗΣ εἰς Λαύριον, Β. ΣΑΒΒΑΣ εἰς Σύρον, ΟΘΩΝ ΡΕΝΤΙΖΟΣ εἰς Ζάκυνθον, Ν. Μ. ΤΡΙΚΑΡΔΟΣ εἰς Ἀργοστόλιον, ΕΜ. ΓΟΥΒΕΛΗΣ εἰς Λευκάδα, ΣΗΥΡ. ΖΩΧΙΟΣ εἰς Κέρκυραν, Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ εἰς Ἄρταν, ΜΙΧ. ΤΣΟΓΚΑΣ εἰς Λάρισσαν, ΠΕΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ εἰς Βόλον, Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝΗΣ δικηγόρος εἰς Τρίκαλα, Δ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ εἰς Χαλκίδα, Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ εἰς Ἄργος· ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ οἱ κκ. ΗΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (Bureau général de la Presse Internationale) καὶ ΔΙΟΝ. Γ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ (Γαλατᾶ Χαβιαρόχανον) εἰς Κωνσταντινούπολιν, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (Ὁδὸς Καζιλάραγα χάνιον 54) εἰς Σμύρνην, ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Χ. ΚΙΟΥΖΕΣ εἰς Βουρλά, ΑΡ. ΜΕΤΑΞΑΣ (δι' ὅλην τὴν Ρουμανίαν) εἰς Gala-Piatra, Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΑΝΗΣ εἰς Ταϊγάνιον, Α. ΣΤΑΥΡΙΔΑΚΗΣ εἰς Κρήτην (Ἡράκλειον), ΜΙΑ. ΛΑΝΤΕ δικηγόρος εἰς Κάιρον, Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ συντάκτης Ἀληθείας εἰς Κύπρον (Λεμεσσόν).

Οἱ συνδρομηταὶ οἱ διαμένοντες εἰς μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἡμετέροι ἀνταποκριταὶ παρακαλοῦνται νὰ πέμψωσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω τεταγμένης προθεσμίας δι' ἐπιστολῆς συστημένης εἰς χαρτονομίσματα ἐλληνικά, γαλλικά ἢ ἰταλικά ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα ἐλληνικά καὶ γαλλικά.

— Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρή —